

Sygn. akt: III AUa 535/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska

Sędziowie: SSA Ewa Naze (spr.)

SSA Maria Padarewska - Hajn

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 r. w Łodzi

sprawy **P. K.**

przeciwko **Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł.**

o wypłatę emerytury wojskowej,

na skutek apelacji P. K.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

z dnia 16 stycznia 2012 r., sygn. akt: VIII U 1953/11;

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od P. K. na rzecz Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.**

Sygn. akt. III AUa 535/12

UZASADNIENIE.

Decyzją Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. z 23 września 2011r., przyznano P. K. emeryturę wojskową od 1 września 2011r. w kwocie 3.371,87 zł, to jest 75% podstawy wymiaru świadczenia. Wypłatę emerytury wojskowej zawieszono od 1 września 2011r. do 31 sierpnia 2012r. w związku z pobraniem 12-to miesięcznego uposażenia, przyznanego decyzjami z 30 kwietnia 2010r. i 22 września 2011r. W decyzji zawarto informację, że wypłata emerytury zostanie podjęta od 1 września 2012r.

Odwołanie P. K. od powyższej decyzji dotyczyło zawieszenia wypłaty świadczenia, zawierając wniosek o wypłatę emerytury od 1 września 2011r. wraz z odsetkami.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi oddalił odwołanie.

Rozstrzygnięcie zapadło w następującym stanie faktycznym:

P. K., urodzony (...), w stopniu chorąży sztabowy, z dniem 2 kwietnia 2010r. został zwolniony z zasadniczej służby wojskowej i przeniesiony w stan spoczynku rozkazem personalnym Nr (...)Dowódcy (...) z 9 kwietnia 2010r. wskutek ustalenia przez Wojskową Komisję Lekarską niezdolności do służby wojskowej.

26 kwietnia 2010r. P. K. wystąpił z wnioskiem o ustalenie uprawnień do emerytury wojskowej i wojskowej renty inwalidzkiej, podając, że został zaliczony do III grupy inwalidzkiej orzeczeniem WKŁ z 21 października 2009r.

Dwoma decyzjami z 28 kwietnia 2010r. przyznano wnioskodawcy wojskową rentę inwalidzką od 1 maja 2010r. i emeryturę wojskową od 1 maja 2010r. Do wypłaty przeznaczono emeryturę wojskową jako świadczenie korzystniejsze. W decyzji, dotyczącej emerytury podano, że jej wysokość wynosi 3.239,44 zł, stanowiąc 75% podstawy wymiaru świadczenia, ustalonej na 4 319,25 zł. Wypłatę emerytury zawieszono od 1 maja 2010r. do 30 kwietnia 2011r. z uwagi na pobranie 12-to miesięcznego uposażenia. Poinformowano, że decyzja nie podlega realizacji, wypłata zostanie podjęta 1 maja 2011r.

30 kwietnia 2010r. została wydana decyzja o ustaleniu prawa do świadczenia pieniężnego, mocą której Dyrektor WBE w Ł. ustalił wnioskodawcy prawo do świadczenia pieniężnego, przysługującego przez okres jednego roku po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w okresie od 1 maja 2010r. do 30 kwietnia 2011r. w wysokości 3.987,00 zł miesięcznie. Kwotę do wypłaty wyliczono na 33 969,04 zł. i zgodnie ze złożonym wnioskiem wypłacono ją jednorazowo.

Centralna Wojskowa Komisja Lekarska w W. decyzją z 29 czerwca 2010r. stwierdziła nieważność orzeczenia Rejonowej Komisji Lekarskiej.

9 września 2010r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. wydał dwie decyzje: o braku prawa do wojskowej renty inwalidzkiej od 1 maja 2010r. i o braku prawa do emerytury wojskowej od 1 maja 2010r.

W uzasadnieniu decyzji podano, że 9 września 2010r. wpłynęło do Biura pismo Dowódcy(...)wraz z rozkazem dziennym Nr (...) z 6 września 2010r. stwierdzającym przybycie wnioskodawcy na stanowisko służbowe i jednocześnie uchylenie rozkazu Nr (...) z 9 kwietnia 2010r. dotyczącego zwolnienia wnioskodawcy z zawodowej służby wojskowej poprzez ustalenie przez (...) niezdolności do służby wojskowej.

W związku z uchyleniem powyższego rozkazu personalnego Dowódcy (...)rozkazem dziennym z 6 września 2010r. polecił wypłacić wnioskodawcy zaległe uposażenie za miesiące maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 2010r.

Następnie – decyzjami z 4 października 2010r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. uchylił decyzję o braku prawa do wojskowej renty inwalidzkiej z 9 września 2010r. oraz uchylił decyzję o braku prawa do emerytury wojskowej z 9 września 2010r. W uzasadnieniu decyzji powołano się na to, że decyzje z 9 września 2010r. zostały wydane przedwcześnie.

Następnie – decyzjami z 6 kwietnia 2011r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. ustalił brak prawa wnioskodawcy do wojskowej renty inwalidzkiej od 1 maja 2010r. i brak prawa do emerytury wojskowej od 1 maja 2010r. W uzasadnieniu decyzji podano, że na skutek wszczęcia przez wnioskodawcę postępowania odwoławczego został uchylony rozkaz personalny (...)o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, zatem z uwagi na fakt pozostawania nadal w tej służbie nie występuje przesłanka uzasadniająca prawo do zaopatrzenia emerytalnego. Ponowne ustalenie uprawnień nastąpi po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej.

Rejonowa Wojskowa Komisja Lekarska orzeczeniem z 27 lipca 2011r., po rozpatrzeniu odwołania od orzeczenia Terenowej Wojskowej Komisji Lekarskiej z 21 października 2009r. w sprawie uznania P. K. za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej - utrzymała w mocy orzeczenie Terenowej Wojskowej Komisji Lekarskiej, stwierdzając, że jest ono ostateczne. Służy na nie skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Rozkazem personalnym z 16 sierpnia 2011r. P. K. został zwolniony z zasadniczej służby wojskowej z dniem 3 sierpnia 2011r.

15 września 2011r. P. K. złożył wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury wojskowej – wojskowej renty inwalidzkiej.

Złożył również wniosek o wypłacenie różnicy w 12-to miesięcznym świadczeniu pieniężnym przysługującym przez okres jednego roku po zwolnieniu. Decyzją z 22 września 2011r. ustalono należne wyrównanie na kwotę 1 388,96 zł.

Następnie 23 września 2011r. zostały wydane decyzje, z których jedna jest w sporze.

W ocenie Sądu Okręgowego uchylenie rozkazu personalnego z 9 kwietnia 2010r. skutkowało takim stanem rzeczy, jakby do zwolnienia wnioskodawcy z zasadniczej służby wojskowej nie doszło, a więc od maja 2010r. odzyskał on status żołnierza zawodowego i prawo do uposażenia. Bezsprzecznie wypłacone wnioskodawcy za okres po zwolnieniu ze służby świadczenie przewyższa emeryturę wojskową ustaloną decyzją z dnia 23 września 2011 r. na kwotę 3.371,87 zł. brutto. Prawidłowo w tej sytuacji, w związku z pobraniem dwunastomiesięcznego uposażenia, wojskowy organ emerytalny przysługującą wnioskodawcy za okres od 1 września 2011 r. do 31 sierpnia 2012 r. emeryturę zawiesił. Wskazać należy, iż zarówno przepis art. 41 ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, jak i przepis art. 96 ust. 3 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, wyrażają generalną zasadę niedopuszczalności jednoczesnego pobierania emerytury wojskowej i uposażenia.

W apelacji od powyższego wyroku P. K. wnosił o jego zmianę poprzez zmianę zaskarżonych decyzji Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. z 23 września 2011r. ((...)) w ten sposób, że przyznaje się mu prawo do wojskowej emerytury w wysokości 75% podstawy wymiaru świadczenia z wypłatą tego świadczenia począwszy od 1 września 2011r. wraz z odsetkami ustawowymi za zwłokę w wypłacie każdej kolejnej raty płatności tego świadczenia ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zaliczenie w poczet materiału dowodowego załączonych dokumentów, których treść ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zaskarżonemu wyrokowi apelujący zarzucił:

1) obrazę prawa materialnego, to jest:

a) art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 z późn. zm. – dalej jako „ustawa emerytalna”), poprzez jego nieuwzględnienie w sprawie, konsekwencją czego była błędna wykładnia dokonana przez Sąd I instancji art. 41 ust. 2 ustawy i uznanie, że zasadne było zawieszenie przez Wojskowe Biuro Emerytalne w Ł. emerytury dla P. K. za okres od 1 września 2011 r. do 31 sierpnia 2012 r., pomimo że okres zawieszenia emerytury został uprzednio wobec ubezpieczonego zastosowany na mocy decyzji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. z dnia 26 kwietnia 2010 r. Nr (...) – tj; na okres od 1 maja 2010 r. do 30 kwietnia 2011 r.

b) art. 41 ust.2 powołanej ustawy poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie, a w konsekwencji uznanie za prawidłowe zawieszenie wypłaty świadczenia emerytalnego, pomimo braku możliwości zastosowania w sprawie tego przepisu,

c) art.116 ust.2 i 3 ustawy z 11 września 2003r. o służbie żołnierzy zawodowych poprzez jego pominięcie i uznanie, że od 23 sierpnia 2010r. pozostał on w czynnej służbie wojskowej, pomimo braku takiej ustawowej możliwości,

2) błąd w ustaleniach faktycznych, w szczególności poprzez ustalenie, że:

a) jego stosunek służbowy został reaktywowany, a tym samym z mocy prawa został on przywrócony do zawodowej służby wojskowej, pomimo takiego zakazu ustawowego oraz pomimo wydania w jego sprawie prawomocnych wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 21 kwietnia 2011 r. sygn. akt II SA/Bd 197/11 i z dnia 7 września 2011 r.

b) stan faktyczny sprawy jest bezsporny, pomimo złożenia przez niego odmiennych zeznań oraz kwestionowania od samego początku możliwości przywrócenia go do zawodowej służby wojskowej,

c) WBE dokonało pomniejszenia świadczenia wypłaconego decyzją z dnia 30 kwietnia 2010 r., gdy w rzeczywistości doszło do powiększenia tego świadczenia, co z kolei przesądza o występowaniu poważnych błędów w analizie akt przeprowadzonych przez Sąd Okręgowy

W uzasadnieniu apelacji podniesiono przede wszystkim, że wyrok Sądu Okręgowego został oparty na kanwie przepisów ustawy sprzed jej wprowadzenia oraz, że wobec apelującego nigdy nie została wydana decyzja stwierdzająca nieważność decyzji o jego zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, a jedynie Rozkaz Personalny Nr (...)z dnia 23.08.2010 r. wydany ponadto na błędnej podstawie prawnej, którą to zakwestionował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 7 września 2011 roku.

Organ rentowy wnosił o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona.

Zgodnie z art. 41 ust.1 ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U.2004.8.66 j.t. z późn. zm.) świadczenia pieniężne wypłaca się od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym złożono wniosek określony w art. 31 ust. 3, jeżeli prawo do tego zaopatrzenia zostało ustalone na wniosek zainteresowanego lub w którym wydano decyzję z urzędu.

Z ust.2 art.41 wynika natomiast, że emerytury lub renty inwalidzkiej oraz dodatków nie wypłaca się za okres, za który żołnierz otrzymał uposażenie przewidziane w przepisach o uposażeniu żołnierzy, chyba że emerytura lub renta inwalidzka byłaby korzystniejsza. W tym przypadku organ emerytalny potrąca z należnej emerytury lub renty inwalidzkiej oraz dodatków kwoty wypłacone z tytułu uposażenia lub świadczenia pieniężnego przysługującego po zwolnieniu ze służby.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca z dniem 2 kwietnia 2010r. został zwolniony z zasadniczej służby wojskowej i przeniesiony w stan spoczynku rozkazem personalnym Nr (...)Dowódcy (...)z 9 kwietnia 2010r. wskutek ustalenia przez Wojskową Komisję Lekarską niezdolności do służby wojskowej. W związku z tym zwolnieniem przysługiwały mu należności pieniężne wskazane w art. 95 ustawy z 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (obecnie – t. jedn.

Dz.U.2010.90.593 ze zm.). Zgodnie ze złożonym wnioskiem, świadczenie pieniężne, przysługujące przez okres jednego roku po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, wypłacono jednorazowo z góry.

Rozkaz personalny nr (...) Dowódcy (...)z 9 kwietnia 2010r. na podstawie którego wnioskodawca został zwolniony z zasadniczej służby wojskowej został uchylony również rozkazem personalnym nr (...) z 23 sierpnia 2010r. Dowódcy (...). Wnioskodawca przybył w związku z tym na stanowisko służbowe i wypłacono mu zaległe uposażenie za miesiące maj – wrzesień 2007r.

W kwestii zawieszenia wypłaty emerytury, istotnie, jak twierdzi się w apelacji, zostało ono wobec wnioskodawcy zastosowane, ale w ostatecznym efekcie nie wykonane – wnioskodawca odzyskał status żołnierza zawodowego i uposażenie w ciągłości.

Załączona do pisma procesowego z 15 stycznia 2013r. decyzja Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych z 3 grudnia 2012r. statuuje już nieco inny stan faktyczny i prawny, jednak wydana ona została obecnie – po ponad roku od decyzji będącej w sporze. Tymczasem, zgodnie z ustalonym w tej mierze orzecznictwem, w każdym przypadku zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych jest wyznaczony treścią decyzji organu rentowego.

Tak więc, wbrew zarzutom wskazanym w apelacji, Sąd Okręgowy w pełni zasadnie ocenił status wnioskodawcy jako taki, jakby do zwolnienia ze służby z dniem 2 kwietnia 2010r. nie doszło i wnioskodawca odzyskał status żołnierza zawodowego.

Powyższe nie stoi w sprzeczności z regulacją zawartą w art.116 ust.1 powołanej ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, który stanowi, że w razie uchylecia orzeczenia, o którym mowa w art. 111 pkt 11 i 13-15 lub art. 112 ust. 1 pkt 1, albo uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej lub wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanego przez organ wojskowy, ulegają uchyleniu skutki tego orzeczenia lub decyzji, jakie wynikły dla żołnierza zawodowego z tego tytułu. W przypadku wnioskodawcy, który został zwolniony ze służby na podstawie art. 111 pkt 3) tej ustawy, to jest wobec ustalenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności do służby, uchylono skutki tego orzeczenia, niezależnie od wydanych decyzji emerytalno rentowych – w postaci wypłaty wnioskodawcy za cały okres należnego uposażenia. Zarzucana obraza ust.2 i 3 tego artykułu zmierza natomiast do wykazania, że utrzymała się data pierwotnego zwolnienia ze służby, czego konsekwencją miałyby być, słusznie uznane za niezasadne, przyznanie mu uprawnienia do realizacji uposażenia i 12-to miesięcznego jednorazowego świadczenia pieniężnego.

W powołanej w apelacji Uchwale 7 Sędziów Sądu Najwyższego z 11 września 2008r. (III UZP 1/08) Sąd Najwyższy zajął się kwestią zwrotu emerytury wypłaconej po zwolnieniu ze służby w sytuacji nieważności decyzji o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej na gruncie art. 48 ust.1 powołanej ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym, jednak w rozpoznawanej sprawie nie ma tego rodzaju żądania.

Sąd Apelacyjny podziela w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, na które powołał się Sąd Okręgowy, że art. 41 ust. 2 ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin wyraża generalną zasadę niedopuszczalności jednoczesnego pobierania emerytury wojskowej i uposażenia, zgodnie z którą świadczenia emerytalne zastępują uposażenie i inne świadczenia uzyskiwane z tytułu wykonywania zawodowej służby wojskowej (LEX 466385).

W tym stanie rzeczy, wobec braku uzasadnionych zarzutów apelacyjnych, Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną, orzekając o kosztach procesu w oparciu o art. 98 kpc.